

POSUDEK VEDOUCÍHO NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Autor práce: Bc. Ivana Kadrmanová

Název práce: Reliabilita testu „Škála svalové dráždivosti“ pro hodnocení spasticity u pacientů s míšní lézí

Rok obhajoby: 2016

Vedoucí diplomové práce: MUDr. Jiří Kříž, Ph.D.

Oponent diplomové práce: Mgr. Zuzana Hlinková

Zadaným tématem pro tuto diplomovou práci bylo zkoumání reliability nově vytvořené škály svalové dráždivosti pro hodnocení spasticity u spinálních pacientů. Autorka spolu s kolegyní prováděla podle stanoveného algoritmu vyšetření spasticity u klientů Centra Paraple. Kromě škály svalové dráždivosti zkoumala i reliabilitu dalších testů, které se využívají k hodnocení spasticity po míšním poranění.

Práce shrnuje danou problematiku formou rešerše a vlastního výzkumu celkem na 80 stranách, z toho je 43 stran textu a 12 stran tvoří přílohy. Práce obsahuje 17 tabulek, z nichž sedm názorně dokumentuje míru shody v jednotlivých vyšetřeních mezi hodnotitelkami. V referenčním seznamu je 62 citací, z toho je 54 zdrojů v anglickém jazyce. Většina citovaných prací není starší deseti let.

Práce je členěna na obecnou část a část týkající se vlastního výzkumu. V obecné části autorka nejdříve přiměřeně stručně popisuje míšní poranění včetně rozdělení na primární a sekundární lézi a základní klasifikaci podle mezinárodních standardů. Zde musím pouze upozornit, že ke klasifikaci závažnosti míšního traumatu použila tabulku autorů McDonalda a Sadowského z roku 2002, která od té doby prošla několika revizemi, naposledy v roce 2013 (je detailně rozebrána v časopisu Česká a slovenská neurologie a neurochirurgie) a její obsah je významně pozměněn.

Dále se již autorka věnuje samotné spasticitě a dalším pozitivním příznakům syndromu horního motoneuronu. Po části o farmakologické léčbě (očekával bych i krátké shrnutí léčby nefarmakologické) rozebírá jednotlivé metody hodnocení spasticity včetně nově zaváděné škály svalové dráždivosti. Text je přehledný a srozumitelný. Na závěr obecné části autorka pojednává o reliabilitě, a to hlavně o interrater reliabilitě, a přehledně popisuje studie zaměřené na hodnocení interrater reliability testů hodnotících spasticitu.

V části týkající se vlastního výzkumu je detailně zpracována metodika i výsledky. Je vyjádřena míra shody pro všechny užití škály, ale zajímavé je také proporcionalní

využití jednotlivých stupňů u nově zaváděné škály. Stanovení a vyhodnocení hypotéz odpovídá zaměření výzkumu. V diskuzi autorka porovnává výsledky reliability s dalšími studii zabývajícími se hodnocením škál pro spasticitu a správně pojmenovává limity provedené studie.

Celkově byla práce zpracována pečlivě a celý výzkum poskytl cenné výsledky. Rád bych vyzdvihl aktivní přístup studentky. Spolu s kolegyní, která hodnotila validitu testu, se obě zúčastnily kurzu vyšetření spinálního pacienta, diskuzí nad algoritmem vyšetření spasticity a následně zhodnocení 49 pacientů v Centru Paraple. Práce splňuje požadavky na diplomovou práci a doporučuji jí k obhajobě.

Navrhovaná známka: 1

Doplňující otázky:

- 1) Domnívám se, že míra shody u MAS je více ovlivněna subjektivním pocitem vyšetřujících, kdežto u MES spíše významějším kolísáním motorické odpovědi v průběhu vyšetření. Souhlasí autorka s touto tezí, nebo vidí ještě významnější faktory, které by mohly míru shody ovlivnit?

V Praze dne 19.5.2016

MUDr. Jiří Kríž, Ph.D.

